

вѣстихъ на своитѣ събратѣя — Павликены въ Арменія за Българскитѣ работы, отдѣто, ведно съ гръцкитѣ и римскы пропрвѣдници, надодохъ въ Българія сега и *павликены* проповѣдници, послѣдователи на Манихейскыя дуализмъ или учение за борбата между двѣ начала — *доброто* и *злото* ⁽²⁹⁾...

Славенитѣ още отъ старо, языческо време бѣхъ расположены къмъ дуализма, който нѣкакъ-си бѣше сроденъ на тѣхната природа. Отъ Славенската митологія са вижда, че Славенитѣ не обединявахъ, а раздробявахъ понятіето за Божеството. Еще отъ старо време Славенитѣ — язычници оприличавахъ доброто, т. е. щастіето на *Бѣлѣ* цвѣтъ (боя) или на свѣтлината, а злото, нещастіето — на *черѣ* цвѣтъ или на тъмнината. И тѣй, словенинтѣ, като олицетвори невидимата причина, основа своето вѣрованье на тѣзи мысль, че «*доброто начало* съкогы докарва на челоуѣка само добро, а *злото начало* — зло.» Оттамъ произлѣзе раздѣленіето и олицетвореніето на *бѣлы* и *черны* богове. Славенскитѣ богове съкогы враждувать помежду си и противодѣйствувать единъ на другы. И тѣй Славенитѣ-язычници по самытѣ си вѣрованія послѣ, съчувствахъ на Манихейско—павликенскыя дуализмъ. А предрасположеніето имъ въ христіанството къмъ тѣзи ересь, пилитическытѣ събытія, люденіята на Българія между Римъ и Цариградъ въ черковно отношеніе бѣше причината, дѣто отъ манихейско—павликенскытѣ въззрѣнія въ Българія са образува новата ересь, извѣстна подъ името *Богомилска*.

Богомилската ересь са поѣви въ Българія во времето на ученицитѣ на св. Методія и на св. Кли-

(29) Основатель на манихейството былъ *Манесъ*, родомъ отъ Персія, който живѣялъ въ третія вѣкъ слѣдъ Христа и умрѣлъ мѣченически въ 272 год.